

ПРАВДА

Независимо общество във всички

Д-р Стефан Спасовъ

Не ще може да приема
гости на именния си ден, 27
декемврий.

ДАВА СЕ подъ на-
емъ еж-
щата на
Тодоръ Хр. Щирковъ, ули-
ца Александровска.

Споразумение при
Илия Гайдаровъ-Плъвень.

1—3

ТИЧАЙТЕ ПРИ

МАГАЗИНЪ

„Балкански Роза“

ул. Александровска — Плъвень.

Сързови най-чървокачествени сапуни.
Ръкавици дамски и мъжки.
Яки и вратовръзки.
ГАЛАНТАРИИ стоки.

ДЕТ СКИ играчки.

По случай коледните празници
и нова година магазинъ „Балкански
Роза“ ще продава горните артикули
съ най-намалени цени.

2—3

ДАВА СЕ подъ на-
емъ мал-
ката еж-
щата на съмейство Хр. Вър-
беновъ, съ 5 стаи, кухня,
стая до кухнята и маза.

Споразумение до
притежателите.

2—3

Продавамъ ежда на
главната улица до ежда-
та на М. Иосифовъ и
Илия Стаменовъ. Спора-
зумение Бочо Лачовъ.

3—3

ЧАСТИ УРОЦИ
по французки езикъ дава
учителъ по тоя езикъ въ
мъжката прогимназия
тукъ.

Споразумение чрезъ
редакцията.

5—5

Въ книжни магазинъ
„НАДЕЖДА“ пристигна нова партида ноти: за цигулки, китари, мандолини, пиана, пианини, цитри и др.

Разсипията.

Да, разсипията! Но ще кажете това е една тема на която се е писало и постоянно се пише, тъй че тя е станала вече банална. Единъ сериозенъ човѣкъ и искренъ патриотъ не може да мисли и говори тъй, още повече, когато народната парга се разсипва тъй безогледно и безмилостно, както сега я распиливатъ стамбулистите. За прѣстъпната стамбуловска разсипия на народната парга трѣба да се говори и пише до тогава, до като тя не се прѣкрати и до като народната парга не почне да се разходза разумно отъ отговорните фактори въ управлението. Огъ четири години насамъ, съ исключение на почти искектата година, въ страната имаше извѣредно плодородие, което управниците трѣбаше да използватъ за да уредятъ финансите и да извѣршатъ разни съображения за подигане културата на страната. Натрупаните дѣлгове трѣбаше да бѫдатъ разчистени или поне намалени, бюджетъ трѣбаше да бѫдатъ уравновесени, изобщо финансовото положение на отечеството да трѣбаше да бѫде консолидирано. Но стамбулистите, които никога не съ мислили и работили за доброто на народътъ, а съ мислили само да наситятъ своя алченъ и ненаситенъ егоизъмъ, не само, че не извѣршиха горѣспоменатите работи, но направиха сичко за да разпилятъ най-безумно и прѣстъпно народната парга, за най-безподлезните работи, за задоволяване на алчни апетити и за обогатяване на голата гърб. Старите ни дѣлгове, не само, че не бѫха разчистени, по къмъ тѣхъ стамбулистите натрупаха още 250 милиона явни дѣлгове, склучени при най-тежки и нюзорни за държавата и условия. Бюджетъ, не само че не бѫ уравновесенъ, но бѫ чрезъмѣрно и непосилно за кисията на нашия народъ увеличенъ. Огъ 100 милиона той се качи на 120 милиона, а за 1908 г., както е представено отъ финансовия м-ръ, на 126 милиона.

Привидно бѫдженитъ за книга съ биле приключвали безъ дефицитъ, дори съ излишъци, но въ сѫщностъ, реални, тѣ съ биле реализирани и приключвали съ голѣми дефицити, за покриването на които съ биле гласувани милиони свѣрхсмѣтни кредити. Тая история е пай прѣсна тази година. На книга бюджета е представенъ съ излишъци, обаче знайтъ и помните много добре гражданите, че тъгодишното народно събрание не извѣрши нищо особено, а съкъденъ гласуваше всевъзможни свѣрхсмѣтни, надсмѣтни и безсмѣтни кредити, които достигнаха нѣколко десетки милиони и при все това финан-

совия м-ръ се фали че приключиъ бюджета съ излишъци!..

Българскиятъ граждани не съ толкова наивни да не знаятъ, че реалните имъ бюджети, съка година не съ били по-малки отъ 200 милиона, макаръ и на книга да съ представени по 120 милиона, уравновесени съ излишъци. Стамбуловската разсипия е безподобна, а срѣщу нея страната нищо не е придобила, или по право придобила е икономическо — финансово заробване подъ чуждите банки и държави.

Тая прѣстъпна разсипия ни е докарала до края на пропастта, и ако не бѫде прѣкратена, ние ще идемъ надолѣ съ главата въ нея.

Едничкото спасение е да се мащать стамбулисти и да дойдатъ на властъ добри и пестеливи хора, които да стегнатъ вървите на народната кисия.

Прочее, напрѣдъ въ борбата за да поставимъ на чело на управлението добри и пестеливи хора!

Възпитание на демокрацията.

Основъ института на изборното право, демокрацията е изработила и други институти, които трѣбва да легнатъ вънейната основа, за да може тя и правилно да функционира. Единътъ тѣхъ е прѣставителното управление. Първоначално гражданите, живущи въ единъ малъкъ центъръ, съ събирали на едно място и съ изработвали законите по които съ се управлявали. Така е било въ нѣкои швейцарски кантони; така е до днес въ нѣкои отъ тѣхъ. Обаче, когато съ се развили голѣмите държави, съ много бройно население, непосредственото законодателствуване на гражданите се е указано невъзможно. Невъзможно е нѣколко милиона хора да се сбератъ на едно място и да законодателствуватъ. Затова демокрацията е изработила прѣставителната система за управление. Гражданите, въ своите избирателни секции, съ избирати извѣстни лица, облечени въ влагатъ да законодателствуватъ. Тѣзи лица се назначатъ прѣставители на гражданите или на народътъ. Управлението чрезъ прѣставители се нарича прѣставително управление. Споредъ теорията и практиката прѣставителите отъ извѣстенъ районъ не прѣставляватъ само своите непосредствени избраници, а прѣставляватъ цѣлия народъ.

Прѣставителните тѣла, събрали или камари, които отначало съ биле само съвѣщателни тѣла на камата, вносили съ себе съ себе искали да си налагатъ волата и затова съ почнали да избиратъ изъ срѣдата си министри, ползващи се съ довѣрието имъ, които да обуздаватъ короната и да управляватъ редомъ съ нея. Министрите съ почнали да се явяватъ като избраници на народътъ, прѣставляванъ отъ прѣставителното тѣло, които съ поемали отговорността за управлението. Днешната форма, въ която се е

излиза седмично.

Издателъ — Н. Бобевъ.

Писма, пари и др. се адресиратъ:
Администрация въ „Правда“ — Плъвень
Абонаментна цѣна 4 лева годишно. — За
странство 8 лева.

Единъ брой 10 стотинки

За обявления по споразумение

Мур
Согласие

Събо

11

ключове. Всичко това се извършва отъ Колю Раковъ и двойните ключове прългати на Начевъ. Кждъ сж сега ключове? Това не се знае, но въроятно тъж сж дадени на бившия кметъ, Константин Д. Височковъ, който аела, съ помошта на Добри Върбановъ и бившиятъ Трифонъ Цвѣтковъ извършват кражбата.

Нога в извършона.

Съ така отъ рано приготвените ключове на 9 вечерта около 7 часа отива Константин Височковъ въ община. Тукъ го чака Добри Върбановъ, който при отваряне на касата отъ Височковъ е пазил караулъ къмъ сръдът село, а Трифонъ Цвѣтковъ пазилъ къмъ шосето Пордимъ и отзадъ общината. Отваря спокойно касата и задига 8 600 лева банкноти, 7 напалиона, около 56 лева размъни, 4 облигации отъ Плевенски 5%, заемъ и други 4 удостовърени за внесени пари, всичко на сума 15,304 лева и ги овива въ една желта хартия. Още не успѣлъ да си излѣзе отъ общината его че се задава общинския стражаръ Ангелъ Костовъ. Добри Върбановъ съобщава че иде човѣкъ и Височковъ въ страхъ си забравя обвятия пакетъ съ желта книга (паритъ). Бързинкомъ излиза но не забрави да каже на Добри Върбановъ да му донесе веднага пакета. Този отива застига го отъ другата страна на общината и му го прѣдава. Всичко това се видѣло отъ Ангелъ Костовъ и за да не каже, той се заплашва съ куршумъ, съ убийство, като му говори на дълго и широко на какво още тъж сж способни. Този се уплашва и нито вечерта, нито сутринта съобщава нѣкому за случило то се. Тъж имали на разположение доста врѣме, за да скриятъ паритъ, защото чакъ на 11 сутринта се узнава за кражбата.

Въроятно, за да одбие всѣкакво подозрѣние отъ себе си, Височковъ на другия денъ заминава съ Ив. Мечевъ по сватъль, поради което той стана подозрителъ и затова съдътъ завръщането му отъ сватълька биде арестуванъ.

Како се открили крадците.

Пристигналата полиция стоя цѣли два дена, но нищо не откри. Пристигна сѫщо и оклийския началникъ Георги Дончовъ, който съ своето при съжестие стана причина да се не намѣрятъ паритъ. Прѣстѣпниците се откриха отъ свѣщеника Борисъ Паспаловъ, който съ силата на словото и съ сълзи на очи успѣлъ да накара Ангелъ Костовъ да признае това, което видѣлъ. Съдътъ това работата на по-

лизията наполнила бѣ свѣршена. Съ монтирана се Добри Върбановъ и Трифонъ Цвѣтковъ, обаче Константинъ Височковъ отказва да съхдилъ въ канцелариата, а най-вече да се взелъ паритъ. На има си хастъ да се признае за виновенъ тогава, когато партията е въласть, тогава, когато той, ако сега не остане непазанъ, то защо е помагалъ, защо се е борилъ? Нали аванъ за такива времена....

Ще се намѣрятъ ли паритъ?

Една селска „врачка“ прѣдказала, че паритъ сѫщо лѣво на неговия дугенъ и че нѣма да ги каже. И дѣйствително, тя като че ли ще позвае. Но даже и цѣлото село вѣрва, че паритъ нѣма да се намѣрятъ. Но какъ полицията ще ги намѣри, когато прѣзъ цѣлото полицейско дирене тя строго съ него се не обрѣна? Може ли да се вѣрва, че ще обади паритъ, когато той знае, че неговите другари стоятъ стрѣгъ арестъ безъ сънъ, безъ хлѣбъ и прави, а той яде, пие и като бей се истѣга заедно съ нея. Каквоще се вѣрва, че ще каже паритъ, когато знае че всички подозрѣни лица се изпитваха при поемни лица, а него испитва на самъ началника Дончевъ.

Като подозрѣни сѫщо арестувани по показанията на Добри Върбановъ съдѣнитъ лица: Кръсто Петровъ, Симеонъ Мишевъ, Атанасъ Радевъ. Задържани сѫщо Ангелъ Костовъ и Луcho Костовъ, комуто е прѣдлагано отъ Височковъ да се обере касата около 14 октомври — Петковъ-денъ.

Ние съ голѣмъ интересъ ще слѣдимъ слѣдствието, за да видимъ дали думите на „врачката“ нещо се сѫществува....

Една мизерна общинска покана.

Като прочетохме испратената до гражданинъ общинска покана за събиране помошъ по случай настъпващи празници, ний изпитахме, откровено да си кажемъ, чувството на най-дълбоко възмущение отъ лицемѣрието на общинарите. Прѣставете си хората, които прошила общинските срѣдства по единъ безуменъ начинъ; които бѣха щедри въ царски празници да прѣществуватъ на смѣтка на оголени гърди пlevенски жители; които съ десетки халди левове прѣснаха за да угаждатъ на царедворски гости и министри; които не пропуштали и най-дребната случай за да зашибатъ и прѣществуватъ прѣѣрнието съ къмъ бѣдните и окайни пещастници; които за всички разходи, защото градекътъ лѣкаръ въ градовете, сѫщо натоваренъ съ тази работа. Но пъкъ то е много полезно, защото ограничава заразителните болести, запазва здравието отъ за-

рабили „щедри“ къмъ бѣдните, остали безъ кора хлѣбъ, пlevенски граждани и апелиратъ къмъ човѣкоблюбието ни за тѣхното подпомагане. Чинично е, до висша степенъ възмутително, да се подиграватъ съ бѣдните хора. Съдътъ като оголя въ вашето управление населението, не човѣкрайте ранитъ му. Оставете на разумните и състрадателни хора да вършатъ дѣлото на филантропията. То не трѣба да се скверни отъ нечисти рѣчи.

ХИГИЕНА.

Скарлатината.

Сказка дѣржана въ Плевенъ, на 21/XI 1904 г. отъ д-ръ Спасовъ.

Продължение отъ брой пети.

Оставаше на родителите; самите да съобщаватъ, ако дѣтето имъ заболѣе, та бѣ врѣме да взематъ мѣрки санитарни власти. А тога нѣкои родители не направиха, въпрѣки прѣупрѣдѣнието на кметството, въпрѣки сѫществуващи закони. Актъ повече, че законите мащно се прилагатъ и испълняватъ отъ хора, които държатъ яко о траймлицъ, трѣбващо да се напомни наказателниятъ законъ на гражданинъ, отъ Окружниятъ Хигиенически Съветъ. Трѣбващо по полицейски начинъ да се заставява да се испълняватъ санитарните разпореждания. А знаете, че всички санитарни мѣрки сѫществуваха за прѣкращение на злото, по своя инициатива, по разбираше на нѣщата безъ да бѫдатъ заставени на сила. Уви! Ний сме далече отъ дѣти, когато всѣкъ отъ само себе си, че помага за опазване на другите! Не се иска много нѣщо всѣкъ да разбере, че заразителните болести прѣхвъщаатъ хората единъ отъ други; че въ домътъ си, за да не врѣдимъ единъ другому, трѣбва да отдѣляме болнието отъ здравието, като извѣстяваме санитарните органи, натоварени съ тая грижа. Съ лъгти думи, всѣкъ, които има заболѣло отъ заразителна болестъ дѣтето, да съобщава, колкото се може по-скоро на лѣкарътъ, че изпълнява длѣността си. Туй съобщение не е съпроводено отъ никакви разходи, защото градекътъ лѣкаръ въ градовете, сѫщо натоваренъ съ тази работа. Но пъкъ то е много полезно, защото ограничава заразителните болести, запазва здравието отъ за-

болѣване и най-сетне, болното има поголѣмъ шансъ да оздравѣе, лѣкувано споредъ лѣкарските наставления, отъ която е оставено на произвола на съдбата.

Отдѣлянето болнието отъ здравието не е лесно нѣщо, защото трѣбва то да стане строго научно, за да даде очаквания добъръ результатъ. Ето защо трѣбва да се извърши подъ контрола на лѣкаръ. На пръвъ погледъ, уединенето на единъ боленъ изглежда много лесно нѣщо, но когато се прилага то, изпъкватъ всички мѣчнотии, които създаватъ роптания и оплаквания, твърдъ неприятни.

Прѣди всичко, кѫщата на болното е, или отъ една стая или отъ повече. Въ първия случай нѣма никаква възможност да се отдѣли болното отъ здравието и трѣбва обязательно да го испратимъ въ болницата на лѣчене, а здравието да запазимъ въ кѫщи подъ наблюдение за да видимъ дали на другия денъ не ще заболѣе друго дѣтето. Наблюдението трай една седмица и домътъ остава свободенъ.

Въ втория случай, когато ще отдѣлимъ болното отъ здравието, понеже има повече отъ една стая, какво трѣбва да направимъ? Ако ли лѣкаръ е увѣдоменъ още първия денъ на заболѣването, той ще остави болното въ стаята, дѣтето е било, като отдѣли здравието въ другата стая. На болния, билъ той малъкъ или голѣмъ, все трѣбва да усълужва нѣкътъ. При него, съдователно, ще остане още едно лице, примиществено майка му. Майката и болното ще прѣкаратъ въ стаята, уединено отъ другите, всичкото врѣме, дѣтето е въ положение да зарази другите. За скрлатината, туй врѣме е срѣлно 5 — 6 седмици. Прѣзъ всичкото туй врѣме, при болния никой нѣма да влизатъ, освѣнъ лѣкаръ, който умѣе да се прѣдизвика. Храната на болното и майката ще се полава прѣзъ вратата, безъ да се влизатъ, и безъ да има допиране на вътрѣшното съ външното лице. Външното лице подава въ рѣка, или слага на дълъкъ въ стаята, безъ друго нищо. Майката въ случаи ще си го приеми и затвори вратата.

Така се винатъ и други потрѣбни вѣщи. Изписането е по трудно и ето какъ става. Принципътъ е: *есичко да се обеззарази, да се дезинфекцира, и тогава да се изписа*. За сѫдоветъ и всичко, което търпи възваряване въ вода, се поднася отвѣнь голѣмъ съдъ съ малко вода, въ който ще се напушта всяка съдъ съдъ за изписане отъ вътрѣшното лице. Който прислугува дѣржи сѫдътъ отвѣнь и безъ да го виниса, нѣщата се слагатъ отъ вътрѣшното лице, съдъ което се занася на

МОНОЛОГЪ НА ЕДИНЪ ПЛЯНЪ.

Отъ Мтавътъ Подвалнътъ.

Прѣведе Калоянъ.

... Седнете, господа! Ето около тази маса, здрава, като земята, върху която сега като изъ ведро се лѣе есенния дъждъ. Сл шайге, какъ се лѣе! Седнете де! не се беспокойте, — азъ имамъ пари... Долу шапкитъ! Трѣба да се повеселимъ.

Седнете и да пиемъ...

Хубаво е по нѣкога да се пие, господа, много е хуааво. Хората трѣба да бѫдатъ разумни и добри. Ракията тъкъ синко туй истрѣбва и ако човѣкъ я пие, то, значи, нѣщо го тласка къмъ това. Но сѣкъ себе си знае. Красивия си, тайнственъ животъ ние сме иззапали съ радостта отъ евтенигъ угъхи, съ съквидневнитъ мръсости. И този, който, не може да се примири съ кальта житетска, този — порядъчнъ човѣкъ, е дълженъ и да пие... Прочее, да пиемъ!

Музика?... Добрѣ!... Азъ обичамъ музиката... Седнете тука, госпожице. А тукъ можете да си сложите инструмента. Цигулко, свири! Извирете... Нѣма за какво да тажимъ. По-весело, живо! „Ние сички безъ любовъ ще си прѣминемъ и на сички же-ни ще кажемъ: простете“... Не, не

на сички, — арфата ми трѣба. Свирите!... А вие какво седите тъй? Огрижени, като изразна бугилка!... Азъ искамъ да се самозабравя... Мойгъ и домашниятъ мякъ тѣжи сѫщо много. Ехъ, колко мякъ имамъ азъ...

Хубаво звучи арфата. Тя ми напомни за миналото... Прѣзъ дѣгинството си, когато вълните сѫщо такъвъ дъждъ, азъ излизахъ на улицата, а слѣдъ това бѣгахъ въ стаята и тамъ, слѣдъ дъждъ, ми бѣше двойно по приятно, отколкото на улицата. Защо азъ сега, освѣнъ въ кръчмата, нѣма дѣда отида? Може би, пъкъ друго място да нѣма... Да се наливамъ, че ще има? Това ти ли ми говоришъ, брада? Азъ цѣлъ вѣкъ, още откако посъхъ сивъ околошъкъ на шапката си, се надявахъ... Каква глупостъ е отетрана на хората да се надяватъ! Какъ тъмъ съмѣтъ да се надяватъ! Надеждата е чеци. Поискашъ ли да го джиросяшъ — ще се окаже лѣжливо подписанъ... Може, наѣйтѣ... И нека свири само арфата...

Какво славно лице имате, госпожице! Мило лице и коса. Нѣмцика ли сте?... Тъй си и мислѣхъ... Лота? — въ това има идлия... Не се усмихвайте, госпожице, — съ тази си усмихвайте въ менъ човѣкътъ!

Хубаво звучи арфата, — тя ми напомни за миналото... Азъ, госпожице, любихъ и бѣхъ любимъ... Когато тя идваше при мене стройна, като то-

пола, съ бѣло лице, надъ коего се перчеха черни, като смола, коси, монти гжди се разкъсаха отъ въторгъ. Прѣстанете да свирите, госпожице! Вие сте млада, но знаете ли вие какъ нѣщо е щастие? Не се смѣйте... Познавате ли вие щастие? А, ето азъ го имахъ и изгубихъ, госпожице. По-тихо ви казвамъ! Какъ бѣше гоа? Тя идваше при менъ, защото азъ бѣхъ талантъ... Разбрате ли вие силата на таланта? На мойгъ писеш артистъ си иззупуваха кариери...

Да пиемъ!

Тя идваше примет. Прѣзъ тъмните нощи, когато небето бѫваше покрито съ черни облаци, и прѣзъ свѣтлите нощи, когато отъ небето гледаше радостно пълната луна, — тя идваше при менъ. Отъ стената, изработени отъ мраморъ, ни гледаха научумерено Аполонъ и Венера; като сива затѣдичка се отразяваше ламбичката въ огледалото; а наредъ съ нея, прѣзъ прозореца, гледаше тя, красива, като блѣщещостта на човѣчеството, горда, като свободата... Мойтъ мечти и надежди, любовъ и страдания азъ раздѣляхъ съ нея. И когато тълпата, която тъй скоро ме забрави, ржонълѣсъкаше, когато театъра грозѣше да се провали отъ гръмъ на анодисментигъ и виковете „авторътъ!“ — на нейните очи трѣпъръха сълзи за щастие, и тя се усмихваше...

Свирите!

Ахъ, какъ се тя усмихваше!...

Сега, когато азъ съмъ негоденъ нияни, съ огъ голина небрѣсната брада, сега азъ бѣхъ плакалъ отъ нейните усмихвания и живота си бихъ далъ за единъ погледъ само. Но сега тя съмъ да ми се усмихне: любовъта е щастие на младостта и се дава само една... Оти тогава азъ съ никого не съмъ бивалъ близъкъ. „Съка привързаностъ ражда скрѣбъ тѣга“, е казалъ единъ философъ.

Какво свирите?... А хубаво. Карайте „Легендата“! Тъй... andante... Тържествено и тихо... Нал

огъни, за да при $\frac{1}{2}$, часъ. Всичко е вече обезаразено и няма никаква опасност, здравигъ да си служатъ със същите нънца. Забължете добре какъ стана това: външното лице не влезе вътре и вътрешното лице не излезе вънъ. А когато ще се изхвърлият нечистотии, било водата, слъдък окъпване болния, или друго нънко, то се подаватъ тия нечистотии въедна кофа, до сърдата налага, за да не се плиска, и слъдък като се намокри съ растворъ от сублимата държката, която ще хване външното лице, или се обиви съ сублимата. Цѣлата кофа се също избърса съ такава сублината кърпа и чакъ тогава се подава, за да се наяде въ особенъ тралъ, дъто се хвърля размига варъ, или въ нужника, дъто също се поливатъ дъскиятъ съ варъ. Когато се подава вода или течностъ друга, тя се прилива отъ външното лице въ съдъ, държанъ отъ вътрешното.

Така се подържа уединение на болния, испълнено строго научно, а не само за формалност. Но тъй като намъ съобщаватъ винаги два три дена, даже и повече, отъ забължването, прѣз което време съ влизали въ всички стани и наведъ въ къщата и следователно, съ разнесли заразата и въ цѣлата къща, то макаръ и да е отдалено болното въ особна стая съ пакъ тръбва да считаме къщата за заразена и я запазимъ отвънъ. Затуй и поставяме стражи и прѣкъсваме съобщението на хората съ тази къща. Даже и да сме повикани въ първиятъ денъ на забължването, съ пакъ не можемъ да се довъримъ, че тия подробни прѣдизвания, които по-горъ описахъ, ще се спазватъ отъ когото и да било. Ето защо изолираме цѣлата къща и сътая мърка си повличаме незаслужено толкова неприятности.

Сега остава да видимъ, каква гаранция ни дава стражата. Обикновено, за първо време поставяме да пазятъ градските агенти, наети лица, стражари (полицейски) и, най-сетне, войници. Огъ практика сме дошли до убеждението, че никой другъ, освенъ войникъ, не изпълнява дадените задължения. При ревизията си, сме настъпили, че агентътъ се разговаря съ карантинарите лица, рамо до рамо или пъкъ допушта да влизатъ външни лица. Не стоятъ винаги на поста си. Стражарите не съ по точни отъ агентите. И тъкъ напускатъ поста си, безъ да прѣдупредятъ за това. И тъкъ допушта по невнимание или нехайство, съобщение съ къщата. Оставатъ само войниците, на които можемъ да разчитаме като истинска помощъ за уединение болните. За жалостъ, санитарите външи не располагатъ съ тъхъ

наврѣме. Прѣзъ мъсецъ септември, войници ни се дадоха, едва 4 дни слѣдъ поискването имъ. А прѣзъ октомври, чакъ слѣдъ 14 дни. До туй време [епидемията] нараства, разбира се, и избѣгна отъ очите на санитарните власти, които загубили инициатата на распространението ѝ, бѣха безсилни вече да съпратъ. Неприятеля, вмѣсто да бѫде обсаденъ и унищоженъ, избѣгна прѣдъ насъ и вървимъ сега по диритъ му, безъ да можемъ да го запремъ. Тамъ дъто ни стана извѣстна болестта, нѣмахме най-строгите назначи, за да съзвѣтимъ, а на колко ли пъкъ места се прикрия!

Тъзи сѫ дѣлътъ най-голъми прѣчи, които помагаха на епидемията, да се усъличава.

Безспорно е, че ний дължимъ неуспѣха си най-вече на традиционния лошъ навикъ на много родители, да прикриватъ болните отъ заразителни болести, особено тия отъ шарка.

(Слѣдва.)

ХРОНИКА.

**По случай настѫпающиътъ ко
ледни празници и новата година,
поднасламъ на читателитъ си чести
тияване и пожелание за веселото
имъ прѣминаване.**

Плѣвенскиятъ театъ ще прѣдстави за въ полза на д-во „Съгласие“ градска библиотека и читалище: на първия денъ на коледа пиесата „Иванку“ убиенца на Аспън I, отъ В. Друмевъ, която ще се играе съ специално направени костюми; на втория денъ на коледа ще се прѣдстави за първи пътъ пиесата „Отвѣтъ“, драма въ 4 действия изъ македонски революционенъ животъ, отъ Антонъ Страндировъ.

На 20 т. м. Плѣвенски окръженъ съдъ разгледа дългото на бившия секретаръ на същия съдъ, Гайдю М. Гайдевъ, за злоупотребената отъ него сума 7,700 лева, отъ касата на съдъ. Осъденъ е на $2\frac{1}{2}$ години затворъ и да внесе злоупотребената сума. Указали също се фалшивици, които той е извършилъ по депозитни квитанции. Фалшивиците подписи на получателите.

Най-послѣ изкараха на яве, отъ дълъ се черпила срѣдствата за поддръжане на разпуснатия животъ, който той живѣше.

Гайдевъ получи заслуженото.

пиеси артисти си извоюваха кариера... Но, брада, тебъ тъй какво ти става? Онлаквамъ се, защото ми е тежко...

Свирете и пѣте, за да нѣма тъги. Ментъ ми е тежко тъй да живѣя. Госпожице, слѣдъ славата и също друго азъ не мога да лежа въ архивата и — пия! Азъ нѣмамъ утѣха...

Лото, далечъ отъ тука азъ имамъ жена. Биль се провалилъ Арататъ, или пъкъ, че били прѣнесли Ледовития океанъ въ Курска губерния — ней е съ единъ... Тя не познаваше нито свѣтото вѣдъновение и затъна въ дребулия, защото тя не се стремѣше къмъ хубабото, възвишенното... Тъй не може, Лото, не бива!

Да пиемъ пакъ, а?

Съки себе си поизнава и за съчки живота тече, прѣминава. Но той е пакъ прѣкрасенъ, величъ, макаръ и отъ него да съ отишлъ мнозина въ кърчмитъ, защото прѣдостави на този, който истински живѣе, да изнесе добро то у хората до върхътъ на живота... Трѣбва да пиемъ още... Отивате ли си, госпожице? Извсвирете „Легенда“! Ще я изсвирите ли?.. Благодари... Азъ ви завиждамъ. Лото — вие сте млада... Какъ сте славна и какъ ви прилича тази руса коса...

Тъй, прѣкрасно... Пакъ *andante*... Тържествено и тихо...

Какъ хубава е младостта... и любовта... Азъ винаги почитахъ, ува-

гъде уравновесенъ, въ същностъ ще има голъмъ дефицитъ, изразенъ въ до сега гласуваните свърхсметни кредити и въ тѣзи, които ще бѫдатъ нужни за въ бѫдѫщите. Опозицията се отказа да говори по бюджета, защото стамбулистите, съ късното внасяне на бюджета, и лишаха отъ възможността да го проучи и разгледа обстоятелствено. И слѣдъ сичко това, стамбулистите се гаврятъ, че България била покрита съ рози и сичко било благополучно.

Щастлива България!...

Внесениятъ законо-проектъ за народното просвѣщение е вече принесъ на 3 то чете. „Спокойствието“ на народното учителство ще бѫде увеличено, когато то се научи, че при всичкото увеличение на учителския персоналъ въ началото на тази учебна година, държавата прѣдвидяла за разходи прѣзъ 1908 фин. година за народното учителство 5,340,880 лева, ерщу 5,562,416 м. год. Значи 221,536 лева по-малко. Всички крѣкания за подобрене положението на основното учителство, сега вече става ясно, оставатъ само такива. — Блажени ожидящи!...

Водачътъ на прогресистите, г-да: Даневъ, Люцкановъ и Радевъ, въ недѣля, 16 того, на обѣдъ, дойдоха въ градътъ и се установиха въ хотелъ „Европа“, дъто съ срѣщи съ нѣколко отъ по-видните си мъсни партнери.

До колкото можахме да узнаемъ, отъ достовѣрно място, водачътъ съ идвали да изгладятъ нѣкои раздори, възникнали между партизаните, но изглежда че резултата не е за юволителъ. Въ 5 часа, същиятъ денъ, тѣ отпътуваха за София.

Плѣвенското женско просвѣтително-благотворително д-во въ градътъ ни изказва своята благодарностъ на всички г-да, г-жи и г-ци, които съ благоволили по разни случаи да подарятъ суми за дружествената киса.

(Продължение).

г-нъ кап. Туховъ	1	день
Ангелъ Иочевъ	1	"
" Марчевъ	1	"
" Минковъ	1	"
" М. Напазовъ	2	"
" Ангелъ Ангеловъ	5	"
" Дановъ	2	"
Хазмановъ	2	"
г-жа Ек. Пешева	1	"
г-нъ Анд. Башевъ	2	"
Андрювъ	2	"
г-жа Варка С. Цонкова	3	"
Варвара Върбенова	1	"
Сл. Бояджиева	1	"
Сл. Радивоеva	1	"
г-нъ Н. Дагоидисъ	10	"
Н. Войниковъ	15	"
Н. Върбеновъ	10	"
Н. Дерековъ	10	"
Н. Мутафовъ	15	"
Н. Бърдаровъ	5	"
Н. В. Георгиевъ	10	"
г-жа Н. Савинова	3	"
г-нъ Н. Митевъ	2	"
Д-ръ Думановъ	1	"
Н. Кашевъ	2	"
Не се чете	1	"
Н. Бобевъ	2	"
Н. Иванчевъ	2	"
Н. Хубавия	1	"
Н. Палазовъ	1	"
Н. Поповъ	2	"
Н. Митевъ	1	"
Н. Цаневъ	1	"
Н. Чобановъ	1	"
Н. Радневъ	2	"
кап. Златаревъ	1	"
подполк. Крумевъ	5	"
Н. Хасекиевъ	5	"
г-жа Цв. Бояджиева	1	"

**Обрѣдъ сънжание на читатели
си, върху подлистника, който зачата
тъмъ въ настоящия брой.**

На печатница
„НАДЕЖДА“.
по случаи новата година и пристигнаха визитни карти, които отпечатватъ по умърени цѣни.

Бюджета за 1908 година бѣ внесенъ отъ стамбулистите въ народното събрание едва мѣсяцъ преди нѣколко дни, тога съ когато, споредъ закона за отчетността по бюджета, той трѣбваше да бѫде внесенъ още на 15 ноември, да иматъ врѣме народните прѣдставители да го прѣгледатъ, проучатъ и да си кажатъ мнѣнието.

Но стамбуловщината, която не признава никакви закони, даде още едно лишило доказателство за това чрезъ късното внасяне на бюджета въ камарата. Този бюджетъ е по-голъмъ отъ миналогодишния и ще легне много тежко на смазаните вече плещи на българския данъкоплагци. Ако и на-

МАГАЗИНЪ „ГАБРОВО“
сръещу хотелъ „ЕВРОПА“
гр. Пловдивъ

ГАЛОШИ I качествени руски,
марка трижълникъ;

РАКЪВИЦИ най-разнообразни;

ШАПКИ сукнена: „Навис“, „Borsalino“ и др.;

БЮЖЕТЕРИЙНИ и ГАЛАН-
ТАРИЙНИ скоги;

ЯКИ и ВРАТОВРЪЗКИ фани;
ОБУЩА готови и ШОШОНИ
ПАПАЗОВИ сапуни

При УМЪРЕНИ цѣни

Само при насъ ще намъртътъ.

Съ почитание:

5—5 *I. Ивановъ & Я. Стойковъ*

ТЪРГОВСКИ МУЗЕЙ

гр. Пловдивъ

и

БАКАЛСКИ СКЛАДЪ

при гара Каменецъ

на

З. К. МАВРОДИЕВЪ.

Извѣстявамъ на поч. клиенти,
че на гара Каменецъ въ собствено
построеното ми здание отворихъ
складъ на разни бакалски стоки, дър-
венъ строителът материалъ, земле-
дѣлски сбъмена, машини и пр. кждѣто
околнищъ селски бакали ще намъртътъ
добра, чиста и на смѣтка стока. При
това пътваниетъ ще намърятъ винаги
при добра обстановка, стай за спане
и гостилища.

Съ Почитание:

2—3 *З. К. Мавродиевъ.*

**Открива се подписка
за дѣтското илюстров. списание**

„СВѢТУЛКА“

Година V-та.

Абонаментъ 2 л. — артикулатени,
Редакторъ: **Г. Стояновъ**, г. Пловдивъ.

Огъ новата 1908 год. „Свѣтулка“ почва **петата си годишнина**
съ поодбранътъ, разнообразенъ и интересенъ
за дѣцата магериатъ при съ-
трудничеството на видни наши млади
писатели.

„Свѣтулка“ е най-разпространеното, най-ефигиното и най-обичното
на дѣцата списание.

„Свѣтулка“ дава много интересни
народни приказки, красиви
картички, хубави пъеснички, а всичките
разказчета сѫ ваките съ подх-
дящи изящни **винетки**.

„Свѣтулка“ ще даде **подаръци**:
1. Извѣнредно красивъ и изящ-
но изработенъ въ странство, по из-
брани отъ частъ сюжетъ, **цвѣтенъ**
стъкленъ калиндър.

2. Петь **цвѣтни картички**,

3. Две интересни книжки
за дѣца,

4. Начални картини,

5. Картички за рисуване по
новата метода.

На настоящелитъ се прави 200/о
въ течения. За настоящетъ може да
бъде всѣки учитель или учителка.
Списанието е одобрено отъ Министерството на Народното Просвещение. Молимъ Г. г., учите-
лите да го абониратъ за учи-
лишните библиотеки!

Учители и родители, запишете,
молимъ, дѣцата си за сп. „Свѣтулка“. Срѣщу даденитъ 2 лева дѣцата ще
иматъ приятъ учитель и вѣренъ
другаръ за прѣзъ цѣла година!

Адресъ: **До редакцията на**
сп. „Свѣтулка“ г. Пловдивъ.

Огъ редакцията.

**Открива се подписка за дѣтско
то илюстровано списание**

„ЗВѢЗДИЦА“

иод. XVII (1908).

Дѣтското илюстровано списание
„Звѣздница“ ще излиза и прѣзъ
1908 год. Редакцията приготвлява
за малкиѣ читатели на „Звѣздница“
отборъ материалъ и прѣкрасни кар-
тини.

Цѣната на „Звѣздница“ е два
лева, прѣплатени.

За два лева читателите ще иматъ:

1) 10 броя „Звѣздница“ съ
отбрано съдѣржание и прѣкрасни кар-
тини.

2) Съ I кн. много хубавъ сте-
ненъ календарь. Нашиятъ календарь
е рисуванъ отъ художника г. Ив. Са-
вовъ и е ежцински дѣтски календарь.

3) При всѣка втора книжка по
една цвѣтна картина, тѣй че або-
натъ ще иматъ петь прѣкрасни цвѣтни
картини прѣзъ годината. Тази годиш-
нигъ на цвѣтни картини сѫ изъ жи-
вота на селските дѣца.

4) Съ V кн. полезна книжка, съ
хубави картички.

5) Съ X кн. втора полезна книж-
ка съ хубави картички.

„Звѣздница“ безнордо е най-
разпространеното, най-евтиното и най-
редовното дѣтско списание.

Абонаментъ на „Звѣздница“
въ странство е 2.50 лева.

Родители и учители! записвайте
дѣцата и учениците си на „Звѣзд-
ница“. „Звѣздница“ е любимото
дѣтско списание!

Всичко що се отнася до „Звѣз-
дица“ се изпраща до Н. Бѣловѣж-
довъ, учителъ — София,

Огъ редакцията.

Обявления отъ Съдъ. Пристави.

Обявление Н-ро 11594

Извѣстявамъ, че отъ 24/XII 907
до 24/1 1908 год. до 5 ч. слѣдъ пладнѣ
и ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ г.
Пловдивъ слѣдующи недвижими имоти,
находящи се въ землището на с. Махала, а именно:

1) Нива мѣстностъта „Задъ ло-
зата“ отъ 20 дек. оцѣнена 60 лева.

2) Нива мѣстностъта „Геранитъ“
отъ 6 дек. оцѣнена 18 лв.

3) Нива мѣстностъта „Лозата“
отъ 10 дек. оцѣнена 30 лева.

4) Нива мѣстностъта „Луков.“
пътъ“ отъ 7 дек. 8 ара оцѣнена 23.40 лв.

5) Нива мѣстностъта „Куновъ
върхъ“ отъ 20 дек. оцѣнена 60 лв.

6) Нива мѣстностъта „Глоговъ
геранъ“ отъ 10 дек. оцѣнена 30 лв.

7) Грѣтелникъ мѣстностъта „Ге-
рапитъ“ отъ 5 ара оцѣнена 150 лв.

8) Градина съ върбакъ мѣстнос-
тъ „Вадата“ отъ 6 дек. оцѣнена 18 лв.

9) Ливада мѣстностъта „Срѣдно-
то ливаде“ отъ 6 дек. оцѣнена 18 лв.

10) Ливада мѣстностъта „Подъ
върха“ отъ 39 дек. 5 ара оц. 118.50 лв.

11) Лозе „Луканчовото“ отъ 19
дек. 5 ара оцѣнена 58.50 лева.

Горните имоти принадлежатъ на
Петъръ Петровъ отъ с. Махала, не сѫ
заложени, продаватъ се по взискането
на Пловдивъ. Земя. Банка за 200 лева,
лихвѣ и разноситъ по исполнителния
листъ Н-ро 1554 издаденъ отъ II
Пловдивъ. Мир. Съдия.

Наддаванието ще почне отъ гор-
ните имоти.

Разглеждането книжата и надда-
ванието може да става всѣки присът-
ственъ день въ канцелариата ми.

гр. Пловдивъ, Декември 1907 г.
Дѣло № 172/905 г.

Горни имотъ принадлежи на Тодоръ
Кръстевъ отъ г. Пловдивъ, не сѫ
заложени, продаватъ се по взискането
на Пловдивската земед. Банка отъ Плов-
дивъ за 100 лева, лихвѣ и разноситъ
по исполнителния листъ № 1544
издаденъ отъ I Пловдивъ. Мир. Съдия.

Наддаванието ще почне отъ гор-
ните имоти.

Разглеждането книжата и надда-
ванието може да става всѣки присът-
ственъ день въ канцелариата ми.

гр. Пловдивъ, Декември 1907 г.
Дѣло № 172/905 г.

I Съд. Приставъ: Хр. Ив. Кънчевъ.

Обявление № 7406.

Извѣстявамъ, че отъ 24 Декември
1907 г. до 24 Януари 1908 год.
до 5 ч. слѣдъ пладнѣ ще се продава
на втори публиченъ търгъ въ канце-
лариата ми въ гр. Пловдивъ слѣдующи
недвижими имоти, находящи се въ гр.
Пловдивъ, а именно:

1) Половина частъ отъ едно дво-
етажно здание горния етажъ отъ 2
стани и салонъ, а до тния една фурна
и до нея люднянъ съ дворъ около 1000
кв. метра при съеди отъ дѣвъ страни
притежателката съ общъ дворъ и отъ
дѣвъ страни улици оцѣн. за 500 лева.

Горни имотъ принадлежи на Нико-
ла Т. Геновъ отъ гр. Пловдивъ, има и
други запрѣщени продаща се по взи-
скането на Никола Г. Върбеновъ отъ
Пловдивъ за 880 лева и др., лихвѣ
и разноситъ по исполнителния листъ
№ 3131 издаденъ отъ Пловдивски гр.
Мировий Съдия.

Наддаванието ще почне отъ пър-
воначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и надда-
ванието може да става всѣки присът-
ственъ день и часъ въ канцелариата ми.

гр. Пловдивъ, Декември 1907 г.
Дѣло № 362/903 г.

I Съд. Приставъ: Хр. Ив. Кънчевъ.

Обявление № 7461.

Извѣстявамъ, че отъ 24 Декември
1907 г. до 24 Януари 1908 год.
до 6 часа слѣдъ пладнѣ ще се прода-
ватъ на публиченъ търгъ въ канце-
лариата ми въ гр. Пловдивъ слѣдующи
недвижими имоти, находящи се въ зем-
лището на с. Староселци, а именно:

1) Нива „Ильински пътъ“ 19
лекра и 5 ара оцѣнена за 429 лева.

2) Нива „Трите локви“ около 18
декара оцѣнена за 396 лева.

Горни имотъ принадлежи на
Петко П. Дудинъ и др. отъ с. Старо-
селци не сѫ заложени, продаватъ се по
взискането на Асенъ Ив. Малчевъ отъ
гр. Пловдивъ за 277 лева, лихвѣ и
разноситъ по исполнителния листъ
№ 4787 издаденъ отъ I Пловдивски
Мировий Съдия.

Наддаванието ще почне отъ пър-
воначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглеждането на книжата и надда-
ванието може да става всѣки присът-
ственъ день и часъ въ канце-
лариата ми.

гр. Пловдивъ, 16/VI 1907 г.

Дѣло № 676/905 г.

III Съд. Съдия: С. Тасевъ.

Обявление № 7744.

Извѣстявамъ, че отъ 24 Декември
1907 год. до 24 Януари 1908 год. до
5 ч. слѣдъ пладнѣ ще се прода-
ватъ повторно на публиченъ търгъ въ канце-
лариата ми въ гр. Пловдивъ слѣдующи
недвижими имоти, находящи се
въ землището на с. Орехъ а именно:

1) Нива „Сгублата“ 13.6 декара
оценена за 136 лева.

2) Нива „Докусъ-Сай“ 20.7 дек.
оценена за 207 лева.

3) Нива „Докусъ-Сай“ 28.5 дек.
оценена за 285 лева.

Горните имоти принадлежат на Братия Иозу и Ангел Нешкови изъ с. Длъжено не съзложени продават се по възискането на Панталей Хинковъ от гр. Свищовъ за 1535 лева, лихвите и разноските по испълнителния лист № 6213 издаден от Свищовски Окръжен Съдъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всички присътственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвънъ 20 Декември 1907 г.

Дѣло № 654/903 год.

II Съдъ. Приставъ: М. Радковъ.

Обявление № 7734

Извѣстявамъ, че отъ 24 Декември 1907 год. до 24 Януари 1908 г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвънъ слѣдующите недвижими имоти, находящи се въ землището на Ученъ-доль а именно:

1) Нива „Ивановъ доль“ 9·6 д. оцѣнена за 220·80 лева.

2) Нива „Родината“ 10·9 декара оцѣнена за 228·90 лева.

3) Нива „Край село“ 4 декара оцѣнена за 92 лева.

4) Нива „Дъртигъ лозя“ 2·8 дек. оцѣнена за 50·40 лева.

? Нива „Шалникъ“ 4·3 декара оцѣнена за 81·70 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Тъло Тончовъ отъ с. Учинъ-доль не съзложени, продават се по възискането на Плъвънската земедѣлска банка за 320 лева, лихвите и разноските по испълнителния лист № 1876 издаден отъ I Плъвъ. Мировий Съдъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всички присътственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвънъ, 20 Декември 1907 г.

Дѣло № 520/906 год.

II Съдъ. Приставъ: М. Радковъ.

Обявление № 7737.

Извѣстявамъ, че отъ 24 Декември 1907 год. до 24 Януари 1908 г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвънъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ землището на с. Брѣстовецъ, а именно:

1) Дворно място въ с. Брѣстовецъ 2 декара при съсѣди: Пето Диоловъ, и отъ дѣтѣ страни пътъ оцѣнена за 200 лева.

2) Нива „Друма“ 6 декара оцѣнена за 150 лева.

3) Нива „Китебското“ 6·3 дек. оцѣнена за 125 лева.

4) Нива „Вървището“ 8·7 дек. оцѣнена за 210 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Пеко К. Тюреца, отъ с. Брѣстовецъ, не съзложени продават се по възискането на Плъвънската земедѣлска банка за 34 л. 35 ст., лихвите и разноските по испълнителния лист № 6496 издаден отъ I Плъвънски Мировий Съдъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всички присътственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвънъ 20 Декември 1907 г.

Дѣло № 215/905 год.

II Съдъ. Приставъ: М. Радковъ.

Обявление № 11662.

Извѣстявамъ, че отъ 24 Декември 1907 год. до 24 Януари 1908 г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвънъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ землището на с. Крушовица, а именно:

1) Нива 6 декара 6 ара въ мѣстността „Лукачъ“ оцѣнена за 189 лева 60 ст.

2) Нива 15 декара 7 ара въ мѣстността „Крушитъ“ оцѣнена за 428 лева 60 ст.

3) Нива 7 декара 1 аръ въ мѣстността „Гешеви ниви“ оцѣнена за 181 левъ 76 ст.

Горните имоти принадлежатъ на Тодоръ Кръстевъ, отъ с. Крушовица, не съзложени продават се по възискането на Плъвънската земедѣлска банка за 250 лева, лихвите и разноските по испълнителния лист № 1660 издаден отъ I Плъвъ. Мировий Съдъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всички присътственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвънъ 20 Декември 1907 г.

Дѣло № 469/905 год.

III Съдъ. Приставъ: С. Тасевъ.

Обявление № 7743

Извѣстявамъ, че отъ 24 Декември 1907 год. да 24 Януари 1908 г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продава повторно на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвънъ слѣдующите недвижими имоти, находящи се въ землището на с. Махлата, а именно:

1) Нива въ землището на с. Орта къй мѣстността „Докусъ Сай“ 15 дек. при съсѣди: Колю Франчешковъ Банчевъ Мехмедъ Таировъ и пътъ оцѣн. за 620 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Яко Венковъ отъ с. Длъжени продават се по възискането на Панталей Хинковъ от гр. Свищовъ за 145 л. лихвите и разноските по испълнителния лист № 5378 издаден отъ Свищовски градски Мировий Съдъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначална оцѣнка намалена съ 10%.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всички присътственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвънъ 30 декември 1907 год.

Дѣло № 1493/905 год.

II Съдебенъ Приставъ: Радковъ.

Обявление № 7740

Извѣстявамъ, че отъ 24 Декември 1907 год. до 24 Януари 1008 г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвънъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ землището на с. Брѣстовецъ, а именно:

1) Къща землянка въ село Брѣстовецъ съ дворно място 3 дек. построена отъ дървѣтъ материалъ, покрита съ слама и прѣсть при съсѣди: Цвѣтанъ Митковъ Тачо Г. Величковъ и пътъ: оцѣн. за 200 лева.

2) Нива „Бохотовските ливади“ 5 дек. оцѣн. за 75 левъ.

Горните имоти принадлежатъ на Пешо Аачевъ отъ с. Брѣстовецъ, не съзложени, продават се по възискането на Плъвънската Земедѣлска Банка за 300 лева лихвите и разноските по испълнителния лист № 2021 издаден отъ Плъвънски Окол. Мир. Съдъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всички присътственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвънъ 20 декември 1908 год.

Дѣло № 398/905 год.

II Съдебенъ Приставъ: М. Радковъ.

Обявление № 9838

Извѣстявамъ, че отъ 24 Декември 1907 год. до 24 Януари 1908 год. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвънъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ землището на с. Славовица, а именно:

1) Нива въ мѣстността „Пазарски пътъ“ отъ 7 дек. и 4 ара оцѣн. за 190 лева.

2) Нива въ мѣстността „Реня“, отъ 5 дек. и 8 ара оцѣн. за 140 лев.

3) Нива въ мѣстността „Никополска могила“ отъ 8 дек. и 2 ара оцѣн. за 210 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Петко Стояновъ отъ с. Славовица, не съзложени, продават се по възискането на Плъвънската Земедѣлска Банка за 350 л. лихвите и разноските по испълнителния лист № 4810 издаден отъ II Плъвъ. Мир. Съдъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всички присътственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвънъ 19/XII 1907 год.

Дѣло № 816/902 год.

III Съдебенъ Приставъ: С. Тасевъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всички присътственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвънъ 23/X 1907 год.

Дѣло № 124/905 год.

III Съдебенъ Приставъ: С. Тасевъ.

Обявление № 11622

Извѣстявамъ, че отъ 24 Декември 1907 год. до 24 Януари 1908 г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвънъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ землището на с. Махлата, а именно:

1) Нива „Галовица“ 5 дек. оцѣн. за 100 лева. 2) Нива „Влашки долъ“ 7·7 дек. оц. за 115·50 лева. 3) Нива „Черната круша“ 6·7 дек. оц. 100·50 л. 4) Ливада „Калинъ гробъ“ 6·7 дек. оцѣн. за 100·50 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Маринъ Мачовъ отъ с. Карагуй не съзложени продават се по възискането на Плъвънската Земедѣлска Банка за 250 л.

лихвите и разноските по испълнителния лист № 6660 издаден отъ I Плъвънски Мир. Съдъ,

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всички присътственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвънъ 20 Декември 1907 г.

Дѣло № 119/905 год.

II Съдебенъ Приставъ: М. Радковъ.

Обявление № 7736

Извѣстявамъ, че отъ 24 Декември 1907 год. до 24 Януари 1908 г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвънъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ землището на с. Боятъ, а именно:

1) Нива „Манавско“ 16·8 дек. оцѣн. за 336 лева. 2) Нива „Надъ кайда“ 9·2 дек. оц. за 140 лева. 3) Нива „Подъ лозята“ 16·9 дек. оц. за 265 л. 4) Нива „Гешново бранице“ 12·6 дек. оцѣн. за 190 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Илия Георгевъ отъ с. Боятъ не съзложени продават се по възискането на Плъвънската Земедѣлска Банка за 200 л. лихвите и разноските по испълнителния лист № 5446 издаден отъ Плъвънски Окол. Мир. Съдъ

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всички присътственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвънъ 20 Декември 1

